

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/21/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112235360
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8112235360.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členiek senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Elišky Wagshalovej v spore žalobcu: J., právne zastúpený JUDr. Michalom Feciľákom, advokátom, so sídlom Jesenná 8, 080 05 Prešov, proti žalovanému: E., o náhradu za užívanie nehnuteľností, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 26. 10. 2016, č. k. 11C/377/2012-725 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Priznáva žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1. Predmetom konania je návrh na vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemkov, na ktorých sa nachádza cesta III. triedy za obdobie od 30. 10. 2008 do 30. 06. 2009 (ďalej len „rozhodné obdobie“), ktoré pozemky v rozhodnom období boli vo vlastníctve právneho predchodcu žalobcu. Cesta je v užívaní žalovaného.

2. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom žalobu v celom rozsahu zamietol a vyslovil, že žalovaný má právo na náhradu trov konania.

3. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že pôvodný žalobca H. sa žalobou podanou dňa 29. 10. 2012 domáhal vydania bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom z dôvodu neoprávneného užívania nehnuteľností v jeho vlastníctve (pozemkov, parciel č. F. XXXX/X, XXXX/X, XXX/XX a XXXX/XX, k. ú. R. o celkovej výmere X XXX m²) za obdobie od 30. 10. 2008 do 30. 06. 2009, t. j. spolu za 244 dní, ktoré pozemky žalovaný užíva ako inžiniersku stavbu - cestu III. triedy č. XXXXXXXX, J. - G. - Z.. Pôvodný žalobca v konaní dňa 22. 04. 2015 doručil návrh na zámenu účastníkov a žiadal, aby do konania vstúpil namiesto neho E.. Súd uznesením z 28. 08. 2015 pribral do konania namiesto pôvodného žalobcu terajšieho žalobcu.

4. Žalovaný podaním doručeným súdu 29. 07. 2013 vzniesol námietku premlčania voči uplatnenému nároku v zmysle § 107 Občianskeho zákonníka. Poukázal, že nárok žalobcu je potrebné subsumovať pod ustanovenie Občianskeho zákonníka. Žalobca nesúhlasil s vznesenou námietkou premlčania; uviedol, že nárok bol podaný na súde včas, lebo pri premlčaní nároku v danom prípade je potrebné aplikovať Obchodný zákonník, ktorý v ust. § 394 ods. 2 upravuje premlčanie plnenia z neplatnej zmluvy a vo vzťahu k ust. § 107 Občianskeho zákonníka je špeciálnym ustanovením. Žalobca zároveň tvrdil, že právny vzťah medzi ním a žalovaným je založený na užívaní bez platnej nájmovej zmluvy; ide o vzťah medzi podnikateľom pri jeho podnikateľskej činnosti a územnou samosprávnou jednotkou pri zabezpečení verejných potrieb, čím zo strany žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu. Žalobca

koná v zmysle § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka, teda vo vlastnom mene, na vlastný účet za účelom dosiahnutia zisku. Žalovaný na druhej strane užíva pozemky žalobcu na zabezpečenie svojich verejných potrieb pri výkone samosprávnej funkcie v zmysle zákona č. 135/1961 Zb., a preto je na tento záväzkový vzťah v zmysle ust. § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka potrebné aplikovať ust. § 397 Obchodného zákonníka o premlčaní a z tohto dôvodu plynie 4-ročná premlčacia doba.

5. S poukazom na ust. § § 100 ods. 1, § 107 Občianskeho zákonníka súd uzavrel, že pri posudzovaní dôvodnosti uplatnenej námietky premlčania bolo potrebné postupovať podľa občianskoprávnej úpravy premlčania v zmysle § 107 Občianskeho zákonníka a nie podľa úpravy v zmysle § 394 Obchodného zákonníka. Predmetom sporu nie sú nároky vyplývajúce zo záväzkových vzťahov územno-právnej jednotky štátu alebo inej verejnoprávnej inštitúcie pri zabezpečovaní verejných potrieb alebo vo vlastnej prevádzke, ale ide o nároky vyplývajúce z vlastnosti stavby umiestnenej na cudzom pozemku. Súd premlčiaciu námietku vznesenú žalovaným vyhodnotil za dôvodnú. Žalobca si uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 23 544,33 Eur za obdobie od 30. 10. 2008 do 30. 01. 2009, pričom žalobu doručil na súd 29. 10. 2012, teda zjavne po uplynutí 2-ročnej, aj 3-ročnej premlčacej lehoty. Pokiaľ ide o ďalší nárok, keď žalobca dňa 11. 04. 2004 rozšíril žalobu o sumu 1 655,67 Eur s tým, že žiada vydať bezdôvodné obohatenie aj za obdobie od 30. 10. 2008 do 30. 06. 2009, súd tiež vyhodnotil tento nárok za premlčaný. Predmetom žaloby nie sú nároky z neplatnej zmluvy podľa § 394 ods. 2 Obchodného zákonníka, preto aplikácia 4-ročnej premlčacej lehoty v zmysle § 398 Obchodného zákonníka nie je možná.

6. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 CSP a vzhľadom na to, že procesne úspešným v konaní bol žalovaný, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

7. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca namietajúc nepreskúmateľnosť rozhodnutia, zmätočnosť konania, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že poskytnutie plnenia získaného z neplatnej obchodnej zmluvy, Občiansky zákonník neupravuje, a preto pri riešení tejto otázky treba použiť ustanovenie o bezdôvodnom obohatení podľa § 451 Občianskeho zákonníka. Premlčanie práva na vrátenie plnenia uskutočneného podľa neplatnej obchodnej zmluvy upravuje Obchodný zákonník v ust. § 394 ods. 2 odchylné od Občianskeho zákonníka. Pre stanovenie začiatku plynutia doby, v ktorej sa uplatnené právo premlčalo, treba použiť ust. § 394 ods. 2 Obchodného zákonníka. Keďže Obchodný zákonník premlčanie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia získaného formou plnenia z neplatnej zmluvy upravuje, nie je možné vzhľadom na ust. § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka na premlčanie tohto práva použiť ust. § 107 Občianskeho zákonníka. Platí to pre stanovenie začiatku plynutia premlčacej doby i pre určenie jej dĺžky. Vo vzťahu k otázke definícií podnikania, poukazuje na ustálenú judikatúru (nález Ústavného súdu ČR sp. zn. III. ÚS 140/99 z 08. 07. 1999, rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Odo/249/2005 z 3. 28. 03. 2007). Z citovaných rozhodnutí vyplýva, že podnikaním nemusí byť výhradne iba podnikateľská činnosť vymedzená v predmete podnikania, ale aj činnosť s podnikaním súvisiaca tak, ako je tomu v prípade žalobcu, ktorý kupuje a predáva pozemky a v období, kedy je ich vlastníkom si voči tým, ktorí jeho pozemky užívajú bez platnej nájomnej zmluvy, uplatňuje voči nim ako užívateľom vydanie bezdôvodného obohatenia. Každý predsa môže konať to, čo nie je zákonom zakázané a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá (čl. 2 ods. 3 Ústavy SR). Vo vzťahu k posúdeniu námietky premlčania podľa premlčacej doby v zmysle Obchodného zákonníka, žalobca ďalej poukazuje na ustálenú judikatúru, s ktorou sa súd prvej inštancie nijako nevysporiadal a ani neodôvodnil jej irelevantnosť; ide o rozsudok tzv. veľkého senátu Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 35Odo/619/2002 z 18. 06. 2003, rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29Odo/813/2001 z 21. 08. 2003. Právne závery vo vzťahu k posúdeniu vzťahu medzi účastníkmi a následnej aplikácie 4-ročnej premlčacej lehoty vyslovili súdy aj v iných rozhodnutiach, napr. rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3Cob/194/2011 z 18. 04. 2012, v rozsudkoch Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 45C/16/2010 z 20. 04. 2011, sp. zn. 17C/84/2010 z 14. 06. 2011 a v rozsudku sp. zn. 20C/61/2010 z 20. 10. 2010. Aj v týchto rozhodnutiach súdy ustálili, že pokiaľ sa jedná o vzťah medzi podnikateľom a štátnou príspevkovou organizáciou, ktorá zabezpečuje lekársku starostlivosť, ktorej cieľom je starostlivosť o zdravie ľudí - uspokojovanie verejnej potreby, jedná sa o vzťah obchodnoprávny v zmysle ust. § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka. V predmetnej veci právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným je založený užívaním veci bez platnej nájomnej zmluvy, t. j. bez právneho dôvodu ako vzťah medzi žalobcom - podnikateľom pri jeho podnikateľskej činnosti a žalovaným - územnou samosprávnou jednotkou pri

zabezpečovaní verejných potrieb, čím došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu. Keďže pre obchodnoprávne vzťahy vyplýva prednostne aplikácia Obchodného zákonníka, Občiansky zákonník sa použije na riešenie otázok, ktoré nie sú upravené v Obchodnom zákonníku. Skutočnosť, že na danú vec je potrebné aplikovať obchodnoprávny vzťah vyplýva aj z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/90/2013 z 22. 08. 2013, z ktorého súd prvej inštancie nevychádzal a ani neodôvodnil jeho irelevantnosť. Na základe uvedeného odvolateľ navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne navrhol, aby odvolací súd vo veci meritórne rozhodol tak, že návrhu v celom rozsahu vyhovie. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

8. Žalovaný k podanému odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Žalovaný je toho názoru, že súd prvej inštancie úplne zistil skutkový stav veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a po právnej stránke vec správne právne posúdil. Uviedol, že ak žalobca v odvolaní poukazuje na zmatečnosť konania, ktorú vidí v tom, že sudkyňa zaujala s poukazom na ust. § 118 ods. 2 O. s. p. predbežný právny názor, žalovaný dodáva, že ak súd v priebehu konania svoju právnu argumentáciu zhodnotí a zhrnie, na ktoré právne skutočnosti sa zameria, strany sporu majú tak možnosť na to reagovať a pokúsiť sa o vyvrátenie, resp. potvrdenie tohto právneho názoru; to znamená, že súd nie je viazaný a má ho možnosť zmeniť. Žalovaný zotrváva na tom, že nárok je premlčaný a že účelom kúpy nehnuteľnosti žalobcom bola možnosť získania náhrady za takto zastavené pozemky, a preto uplatnenie náhrady za užívanie pozemkov spôsobom uplatňovaným v predmetnom konaní má charakter zneužitia výkonu práva, ktoré je v rozpore s ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

9. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s ust. § 379 a § 380 CSP v spojení s ust. § 470 ods. 1 a 2 CSP bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne. Len pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia, odvolací súd dodáva:

10. Žalobca v predmetnom konaní uplatňuje pohľadávku z titulu bezdôvodného obohatenia za neoprávnené užívanie nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. R., a to parcel č. F. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/XX a XXXX/XX (ďalej len „predmetné pozemky“), ktoré žalovaný užíva ako cestu III. triedy, za obdobie od 30. 10. 2008 do 30. 06. 2009. Žalovaný nadobudol vlastnícke právo k pozemným komunikáciám II. a III. triedy priamo zo zákona č. 416/2001 Z. z. o prechode niektorých pôsobností z orgánu štátnej správy na obce a na vyššie územné celky, v znení neskorších predpisov, na základe delimitačného protokolu o odovzdaní a prevzatí nehnuteľného majetku - cestný majetok spísaný v súlade s § 24b ods. 6 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v platnom znení a podľa dohody o prechode majetku s ním súvisiacich práv a povinností z vlastníctva štátu v správe R. na J.. zo dňa 09. 03. 2007. Predmetné pozemky boli v súlade s príslušnými predpismi zastavané v rámci výstavby inžinierskej stavby - cesty III. triedy č. XXXXXX J. - G. - Z.. Stavba tejto cesty bola povolená na základe stavebného povolenia č. j. D., ktoré vydal dňa 14. 03. 1983 OF.. Vydaniu stavebného povolenia predchádzalo územné rozhodnutie o umiestnení stavby č. T. zo dňa 24. 08. 1982. V tom čase predmetné pozemky tvorili jeden celok ako pôvodná parcela, pozemok č. XXXX/X, ktorý bol vo vlastníctve O., v správe O.. Z uvedeného vyplýva, že pozemná komunikácia bola v čase výstavby postavená štátom na pozemku, ktorý vlastnícky patril štátu. K zastavaniu pozemku teda došlo v súlade s vtedy platnými právnymi predpismi tak, ako to vyplýva z územného rozhodnutia o umiestnení stavby, číslo výstavby I. zo dňa 24. 08. 1982, stavebného povolenia č. j. D. zo dňa 14. 03. 1983, ako aj z kolaudačného rozhodnutia č. S. zo dňa 12. 02. 1992.

11. Pôvodný žalobca H. bol vlastníkom predmetných pozemkov na základe kúpnej zmluvy z 13. 03. 2007, vklad ktorej bol povolený Správou katastra J. dňa 17. 04. 2007 pod č. Y V priebehu konania pôvodný žalobca H. podaním zo dňa 22. 04. 2015 navrhol, aby súd pripustil zámenu účastníkov konania v súlade s ust. § 92 ods. 2 O. s. p.. Uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej dňa 01. 04. 2015 postúpil ako postupca svoju pohľadávku spolu s príslušenstvom, ktorú uplatňuje v predmetnom konaní voči žalovanému ako dlžníkovi, postupníkovi E.. Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 28. 08. 2015, č. k. 11C/377/2012-403 súd vyhovel jeho návrhu a pribral do konania ako žalobcu terajšieho žalobcu namiesto pôvodného žalobcu.

12. Zákonné vecné bremeno vlastníka týchto stavieb k predmetným pozemkom, na ktorých sú postavené cesty III. triedy vzniklo až účinnosťou od 01. 07. 2009 zákonom č. 66/2009 Z. z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (§ 4 ods. 1). V období predchádzajúcemu nadobudnutiu účinnosti tohto zákona (t. j. pred 01. 07. 2009) došlo k bezdôvodnému obohateniu žalovaného na úkor žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu v zmysle ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

13. Odvolací súd nevidí dôvod na odklon od doterajšej aplikačnej praxe (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 6Co/216/2014 zo dňa 17. 09. 2015).

14. Bezdôvodné obohatenie je v Občianskom zákonníku konštruované ako záväzkový právny vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil a tým, na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (§ 451 ods. 2 OZ). Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať (§ 451 ods. 1 OZ) tomu, na úkor koho sa získal (§ 456 OZ). Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením; ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada (§ 458 ods. 1 OZ). I keď k bezdôvodnému obohateniu v zmysle § 451 ods. 1 OZ dochádza predovšetkým tak, že sa doterajší majetok obohatenému rozmnoží o nové majetkové hodnoty; môže k nemu dôjsť aj tak, že sa jeho doterajší majetok nezmenšil, hoci by k tomu inak došlo, keby obohatený plnil svoje povinnosti (porov. R 25/1986).

15. Účelom bezdôvodného obohatenia je odčerpať prostriedky bezdôvodne sa obohacujúceho; ich výšku (výšku bezdôvodného obohatenia) vyjadruje peňažná čiastka, ktorú by obvykle bolo nevyhnutné vynaložiť v danom mieste a čase za porovnateľné užívanie veci. Pokiaľ je výška obvyklého nájomného v danom mieste a čase závislá aj na účele a spôsobe užívania, treba prihliadnuť aj na podstatu (spôsob a rozsah) faktického užívania subjektom, ktorý sa bezdôvodne obohatil (porov. rozhodnutie NS SR 3Cdo/252/2007, tiež 3Cdo/298/2006).

16. Žalobca v predmetnom konaní žiadal náhradu, resp. vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 30. 10. 2008 do 30. 06. 2009, t. j. za obdobie pred nadobudnutím účinnosti citovaného § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z., na základe ktorého bolo kreované zákonné vecné bremeno. To znamená, že žalobca žiada vydanie bezdôvodného obohatenia, teda žiada plnenie za užívanie predmetných pozemkov bez právneho dôvodu (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

17. K odvolacej námietke žalobcu, ktorý poukazuje na uplatnenie ust. § 394 ods. 2 Obchodného zákonníka ako na špeciálne ustanovenie k § 107 Občianskeho zákonníka, ktoré má v prejednávanej veci prednosť v zmysle zásady *lex specialis derogat legi generalis*, k tomu odvolací súd uvádza, že nie sú splnené hmotnoprávne predpoklady na aplikáciu tohto ustanovenia. Podstatnou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný. Medzi konkrétne skutkové podstaty bezdôvodného obohatenia patrí:

- a) plnenie bez právneho dôvodu, pričom nerozhoduje, či strany o neexistencii právneho dôvodu na plnenie vedeli alebo nie,
- b) plnenie z neplatného právneho úkonu,
- c) plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol,
- d) majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov,
- e) bezdôvodné plnenie za iného, kde ten, kto mal povinnosť plniť neplnil a ten kto plnil túto povinnosť v skutočnosti nemal (§ 451 ods. 2 a § 454 Občianskeho zákonníka).

18. Právna úprava bezdôvodného obohatenia platí v prvom rade na všetky občianskoprávne (nepodnikateľské) vzťahy, okrem prípadu, že určitý občianskoprávny vzťah má osobitnú úpravu bezdôvodného obohatenia. V prejednávanej veci vzťah medzi žalobcom a žalovaným vyplývajúci z užívania pozemkov bez právneho dôvodu (*coditio indebit*) pod cestou ako verejnou komunikáciou nemožno definovať ako obchodno-záväzkový právny vzťah medzi podnikateľmi, lebo pri jeho vzniku s prihliadnutím na všetky okolnosti je zrejmé, že sa netýkal ich podnikateľskej činnosti. Predmetom sporu je ochrana vlastníckeho práva žalobcu, nie plnenie z podnikateľskej činnosti strán sporu. Nárok

uplatnený žalobcom nijako nesúvisí s podnikateľskou činnosťou žalobcu vo vzťahu k žalovanému, a preto je namieste posúdiť právny vzťah medzi stranami sporu ako občianskoprávny, nakoľko žalobca žiada plnenie za užívanie pozemkov bez právneho dôvodu. Ide o prípad, keď právny dôvod, ktorý by zakladal právo na plnenie - nájomná zmluva - neexistoval od začiatku.

19. Keďže žalovaný vzniesol námietku premlčania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, správne postupoval súd prvej inštancie ak prednostne posudzoval či vznesená námietka premlčania je dôvodná.

20. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

21. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za 10 rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

22. Žaloba bola doručená súdu dňa 29. 10. 2012. Žalobca si uplatnil žalobou nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 30. 10. 2008 do 30. 06. 2009. Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v lehote presahujúcej dvojročnú subjektívnu premlčaciu dobu je preto v zmysle ust. § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka premlčaný. Keďže v lehote do 2 rokov pred doručením žaloby súdu je nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčaný, za tejto situácie správne postupoval súd prvej inštancie, ak žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

23. Keďže súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne a presvedčivo odôvodnil (správne a prednostne sa zaoberal z dôvodu procesnej ekonomie vznesenou námietkou premlčania), odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok ako vecne správny vrátane správneho výroku o trovách konania, potvrdil.

24. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol v zmysle ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, 2 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol žalobca neúspešný, preto mu odvolací súd nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Naopak, nárok na náhradu trov odvolacieho konania vznikol žalovanému ako plne úspešnému účastníkovi v konaní, a to vo výške 100 %.

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).